

רחל מרחלת על כל העולם

חתונת נחושת

„החתונה שלי תהיה חתונה. לא תי-אסרו! אומרת ורדה מאיר, המיל-יונרית-מתוך-תורשה, העומדת להינשא לדוקטור ריצ'ארד אקהאוזר, בעש-רם ושמונה בחודש, מסביב לברכה של מלון „השרון“.

„אנחנו לא נעשה מזה תצוגה גדולה“, היא אומרת. „יבואו לחתונה רק אלף איש, ויהיה כיבוד קל של עופות, פרות וקצת אוכל.“

„אצלי לא יהיו צלמים ועיתונאים, אני לא משפחת דיין“, היא אומרת, א-בל החתונה תכוסה היטב בעיתונאים, משום שכמה מבין העובדים בעיתונים נימנים עם חבריה הטובים ביותר.

„ואצלנו לא יהיו ילדות שיסאו לי את שובל השמלה, ולא שום שטויות כאלה“, היא מסכמת. היא תלבש שמי-לה לבנה המשתרעת על הריצפה, עשו-ייה ממשי „קלוקה“, ואיש לא יסחוב לה אותה. היא תסחוב אותה בעצמה. אחרי החתונה הם יתחילו לחפש דירה. אל דאגה. יש לשער שהם ימצאו.

ארץ האהבה והשלום

בסוף השבוע האחרון צריכה היתה הזמרת הכהה אורטטה לעזוב את הארץ, אבל כבר עכשיו היא הודיעה שתישאר עוד עשרה ימים נוספים, ויתכן שתאריך שהותה כאן. משום שאודטה מצאה בארץ את האהבה. היא מוצאת אותה בכל מקום שהיא באה אליה. היא מצאה אותה לפני שנים בחברתו של „שמוליק קראוץ“, ולפני כן במקומות אחרים. אבל הפעם זוהי אהבה אמיתית, היא

אורטטה ואנסו

אומרת, אהבה שתאריך את ביקורה בארץ בעשרה ימים נוספים.

היא מצאה אותה בחינה בר. אודטה הגי-עה לשם בעיצומו של אחד הלילות הישר-אליים, התיישבה ליד אחד השולחנות, בחב-רה גדולה שבאה איתה, וגילתה לפתע, לנגד עיניה ממש, את אנסו מונדרה.

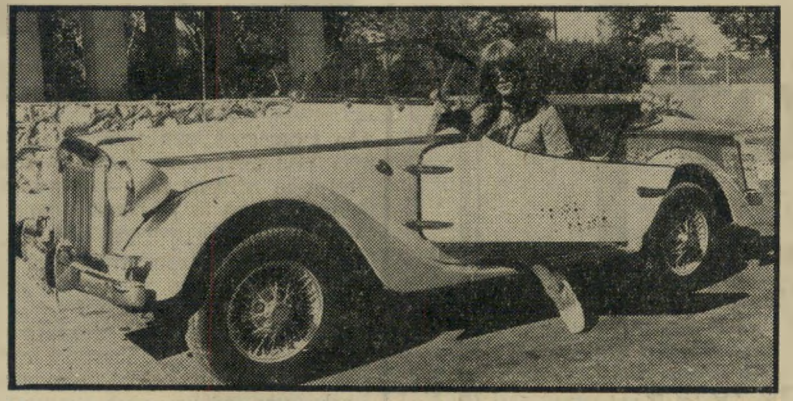
אנסו הוא הסוליסט האיטלקי של ה-תיזמורת האיטלקית, הנקראת פפינו דה רי-מא. הוא בולט מאוד בתוך התיזמורת הזאת. ראשית, משום שיש בה בסך הכל עוד שלו-שה אנשים. שנית, משום שהוא מגיע עד לגובה של שני מטר ומעלה. ושלישית, מ-שום שהוא מבצע בשעת הנגינה כל מיני תעלולים מחוכמים. הוא נשכב על הריצפה, מתכופף, קופץ, צורה, בוכה, ועוד ועוד. התעלולים הללו שבו את ליבה של אודטה, והיא עצמה הגיעה בעיקבות הלב אל בית-המלון שלו, ויתכן שהיא תישאר שם זמן רב. כינתיים היא מבלה נהדר. היא מסתובבת עם אהוב-ליבה החדש ברחובות. רוקדת סמבה. משתוללת, הולכת לימ, נוסעת בארץ, צוחקת כל הזמן ומאושרת כל הזמן. „כמה שאני אוהבת את הארץ הזאת“, היא אומרת, „וזהי ארץ האהבה והשלום.“

ומשום כך, בשבת האחרונה, נסגרה אר-דסה במשך כל היום בחזרה במלון דן עם אנסו, ולעולם לא תנחשו מה הם עשו שם. במשך היום הם חיברו שיר, משהו ש-אודטה הגדירה כ„ספיריטואל בקצב איטלקי“.

שהזמן ישיכה את האהבה מהאזניים. הש-בוע נסעה המשפחה לחו-ל. אבל קרן לא סומכת על הזמן. היא סידרה לה חופשה מהעבודה, והחליטה להצטרף אל ידידה במסע, בעוד שבוע.

מהפכת הנשים

האמנציפציה של האשה נותנת את אותותיה בעיקר בעליית רוחי חברות המכוניות. עד היום יש בארץ מאות נשים המחזיקות מכוניות פרטיות משל עצמן, בלי שום קשר למכוניות בעליהן, ומיספרן הולך ורוב, הולך ורוב. האחרונה שיש לה מכונית משל עצמה היא **בריוז'יט, אשתו בעלת השיער הכסוף של ארנון מילצ'ן**. לבעלה יש מכונית סטרואן ד"ס, בזכות עצמו, מכונית בורדו, בעלת

ה„ספרינג“ ובריוז'יט

ריפוד שחור וגלגלים לבנים. השבוע הגיעה המכונית של האשה. מכונית בסיגנון בוני וקלייד, בצבע צהוב, הנושאת עליה את השם ספרינג, כלומר אביב.

לרעיה ינלום, נשיאת ויצ"ו, יש מכונית שברולט עצמאית, ולבעלה יש מכונית ביואיק, והמכוניות הללו כימעט שלא נפגשות, משום שבעליהן חיים בנפרד. הגברת **אילין** נוסעת בלארק של אילין, ובעלה נוסע בלארק אחר, גם הוא של אילין. הבן של אילין נוסע גם הוא בלארק ואילו אשתו, **נויה**, נוסעת בקונסטה, שגם היא שייכת למיפעי חזתנה. לא חסרות שם מכוניות במשפחה, כפי שאפשר לראות.

ליאנקה גורדון, אשת מיפעי-החמצן, יש גוגומוביל, ולבעלה **ארכס גורדון** יש סטודייויקר. גם הם לא מרבים להתרועע. **למארק מוסביץ**, מבעלי עלית, יש קרייזלר 67, ולאשתו יהודית יש קורטנה. יש להם טיבה טובה לשתי מכוניות: הוא גר בהילטון והיא בוילה בהרצליה. **רב יעקובוביץ**, בעל קשת ואריגים מחזיק באימפלה, אשתו **בטי** מחזיקה פגו מאתיים וארבע, **לרחל גרסנר** מאמקור-אמפא יש פיאט, ולבעלה יש ביואיק, וכן הלאה וכן הלאה.

וכשכולן יהיו מכוניות, אפשר יהיה לעשות את המהפכה ולתפוס מהם את השילטון.

סוף דבר

כמו שכימעט כל נשואין מביאים בסופם גירושין, כך גם ההיפך. כל גירושין מסתיי-מים בנישואין. לכן אף פעם לא צריך להת-יירש. הסוף טוב, הכל טוב.

זה מה שעשתה — כלומר לא עשתה — **חני רפאלי**, בתו של היהלומן המפורסם. היא לא התיאשה.

גירושיה לא היו פשוטים כל עיקר. להי-סך, בעלה לא סתם התגרש ממנה. בזמנו, כשהיא התחתנה איתו, היא אהבה אותו בכל ליבה. **יצחק** („פתק“) **אלזני** היה שחקן כורסל מפורסם ויפה, והיו לה כל הסיבות להתאהב בו. וכן גם לו. היא היתה עשירה מאוד, בתו של יהלומן גדול, וגם צעירה, ו-גם עם הרבה כסף, ודירה, וכל מה שבחור יכול לרצות כדי לפתח נישואין מאושרים. הנישואין לא עלו יפה. אבל למרות זה להני חבל היה להפסיד את בעלה, ולבעל חבל היה להפסיד את הכסף של כלתו. לכן, בתור פשרה, הוא ברח לגרמניה, והודיע שיתן את הגט רק אם אשתו תשלם לו סכום כסף לא קטן.

האבא של הנערה היה מוכן לעשות הכל כדי להציל את בתו מחתנה. כפי שסיפרתי לכם בשעתו, הוא הכין סכום של מאה אלף לירות, והיה מוכן לתת את כולו לחתן רק שיסתלק.

אבל החתן לא העריך נכון את ערכו השלילי, ודרש רק עשרים אלף לירות. הוא קיבל את הכסף, עזב את הנערה, ושניהם עזבו את הארץ ונסעו לחוץ-לארץ — כל אחד בדרך אחרת.

לפני מיספר חדשים חזרה חני רפאלי אר-

אמא של מייק

האמא של **מייק בורשטיין** לא שומרת עליו כראוי. היא נזהרת מאוד שהילד שלה לא יסתובב עם ילדות רעות, בלונדיות מדי או שחורות מדי, או כאלו שאוהבות את כסית, או כאלו שלא אוהבות את כסית, או כאלו שלא אוהבות אותה, או כאלו שלא אוהבות אותה. הוא שומר מאוד, בדרך כלל, אבל בזמן ה-אחרון הוא התקומם והתאהב דווקא ב-חזרה הכי פחות מת-אימה, **עירית קרן**, דיילת אל-על שגרמה לכך שבעלה יירה במאהבה.

קרן

המאהב שלה משור-תק, בעלה יצא לא זמן מביית-הסוהר והתגרש ממנה, והיא נשארה חופשיה, ומצאה את מייק בורשטיין. הדבר מאוד לא מצא חן בעיני האמא. כל הזמן היא שומרת עליו בפני בחורות, והנה הוא נפל לידי בחורה אמיתית, ולא סתם בחורה, אלא בחורה פאטאלית כל-כך. זה לא עוד לה. הזוג שכר דירת שני חדרים בסביבות הקסטל וגר יחד.

לכן, כשהחלט לערוך סיבוב-הופעות ב-אמריקה הדרומית, היא שמחה מאוד על הפירוד שיחול בינו לבין אהובתו, וקיוותה

מלכת היופי

ומלכת השכל

כל שנה, כשבא האביב, ואיתו בחירת מלכת-היופי הישראלית נשבר ליבם של ה-מארגנים — ועוד יותר ליבן של המועמדות. לא רק בגלל המתח, אלא משום שהלק מה-מועמדות הן יפות יותר ומשכילות פחות; וחלק — משכילות יותר ויפות פחות. יש גם שהן לא יפות ולא משכילות, אבל אלה ליבן לא חצוי: הן סתם סובלות.

אז החכמות יודעות שיש להן יתרון: ה-מארגנים לא ירצו שישלחו לחו"ל מלכות וסגנויות שידגימו שיש בישראל, בכל זאת, נערות פשוטות ורגילות. אבל גם היפות יש להן במה להתעורר: לפעמים הפער בין ה-יופי לשכל כל-כך גדול, שזה לא הולך.

השנה יש שתי יפות במיוחד, ושתיהן — נערות טובות, נעימות — ורגילות: **מרים זמיר**, בלונדית משגעת ותכולת-עיניים, ש-

מרים זמיר

אדיס פארה

שרה שגב

היא בת לסיד; ו**נחמה לב** מחולון, ספרית קטנה ויפהפיה.

אבל אלה שמבינים בדברים כאלה חוש-ים שבכותר תזכה דווקא אחת הסטודנטיות לחכמות — כמו, למשל, **שרה שגב**, לידת פולין בת 23 העורכת מחקרים ב-רמינולוגיה וענפי-פסע מסונפים באוניבר-סיטת בראיין, וגרה לבדה בתל-אביב.

כאילו כל הצער והצרות הללו לא היו מספיקים, נוספת השנה לתחרות גם הבעייה לאומית: יש שתי מועמדות מירושלים ה-זרחית: המוסלמית **הנד איוב**, נערה יפה אמת, והנוצרית **אדיס פארה**, אף היא בת 22, שהיא קצת פחות אבל שהיא בת-